

JULIAN BARNES

Çağdaş İngiliz edebiyatının önde gelen adlarından olan Julian Barnes, 1946'da Leicester'da doğdu. Oxford Üniversitesi, Magdalen College'da okudu. *The Oxford English Dictionary*'de sözlükbilimci; daha sonraları ise, *The New Statesman* ve *The Sunday Times*'ta gazeteci olarak çalıştı. Kitap eleştirileri ve takma adla polisiye romanlar kaleme aldı. 1982'den 1986'ya değin *The Observer*'da televizyon eleştir-menliği yaptı.

İlk romanı *Metroland* (1980; *Metroland*) 1981'de Somerset Maugham Ödülü'nü kazandı ve bunu 1982'de yayımlanan *Before She Met Me* (Benimle Tanışmadan Önce) adlı romanı izledi. Asıl üne kavuşmasını sağlayan yapıtı ise, 1984'te yayımlanan romanı *Flaubert's Parrot* (Flaubert'in Papağanı, Çev.: Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yayınları, 2001) oldu; bu yapıtıyla Geoffrey Faber Memorial Ödülü'nü kazandı ve ayrıca Fransa'da Medis Ödülü'nü kazanan ilk İngiliz olarak daha büyük okur kitelerine ulaştı. 1986'da *Staring at the Sun* ve 1989'da ise, edebiyat alanındaki yenilikçiliğinin ve geniş hayal gücünün somut bir kanıtı olan ve birçok eleştirmence çarpıcı ve çizgidışı bir yapıt olarak değerlendirilen *A History Of The World In 10¹²* (10¹² Bölümde Dünya Tarihi, Çev.: Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yayınları, 1999) yayımlandı. Bunları 1992'de yayımlanan *Talking It Over* (Seni Sevmiyorum, Çev.: Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yayınları, 2000) ve 1993 tarihli, politik hiciv romanı *The Porcupine* (Oklukirpi) izledi. 1995'te, *The New Yorker* dergisi için yazdığı ve İngiliz kültür ve siyaset yaşamı üzerine kaleme aldığı makalelerden oluşan *Letters from London* gün ışığına çıktı. 1996 yılının Ocak ayında, 50. yaşgününün arifesinde, daha önce çeşitli dergilerde yayımlanmış hikâyelerinin de bulunduğu ilk hikâye kitabı *Manş Ötesi* (Çev.: Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yayınları, 1999) okurla buluştu. Ve 1998 Eylülünde, *England, England* (İngiltere İngiltere'ye Karşı, Çev.: Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yayınları, 2001) kitapçı raflarında boy gösterdi. Son romanı *Love, etc.* (Aşk vesaire, Çev.: Serdar Rifat Kırkoğlu, Ayrıntı Yayınları, 2001) ise Temmuz 2000'de yayımlandı.

Julian Barnes, ilk bakışta biraz farklı gibi gözükse, ama daha dikkatle incelenince tümü de ortak bir yazarlık özelliğinin harcıyla karılmış yapıtlar vermiş olan bir yazardır. Onun yazarlık üslubu, hemen hemen bütün yapıtlarında, fazlasıyla kendine özgü bir kimlikle, hem matrak hem de trajik ve insani olana alabildiğine açık ve salt 'negatif' olanla yetinmeyen çok yönlü bir 'ironi' unsuruyla belirginleşir. Böylelikle; burjuva-bohem yaşam değerlerindeki karşılığın irdelendiği bir gençlik ve 'oluşum' romanı olan *Metroland*'den, onun daha çok mercekli ve fanteziye daha yakın bir izdişümü sayılabilecek *Seni Sevmiyorum* adlı değişik aşk romanına; politik bir hiciv novellası olan *Oklukirpi*'den, saplantılı bir kıskançlık öyküsünün anlatıldığı *Benimle Tanışmadan Önce* adlı romana; dinsel efsanelerdeki ikirciklilik, Tarih'in ve Aşk'ın insan yaşamındaki yeri, Sanat'ın anlamı ve önemi ve bunlarla iç içe ve koşut olarak yükülenen deniz kazaları, terörizm ve nükleer felaket gibi güncel dünya sorunlarının işlendiği alegorik bir roman olan *10¹² Bölümde Dünya Tarihi*'nden, yaşam-sanat etkileşimi ve otantik yaşam sorunsalının işlendiği deneme romanı *Flaubert'in Papağanı*'na kadar Barnes'ın bütün yapıtları bu çok yönlü ironi faktörünün izlerini taşırlar.

Yapıtları yirmi beşin üzerinde dünya diline çevrilmiş olan Julian Barnes, ayrıca, E.M. Forster Ödülü (1986), Amerikan Sanat ve Edebiyat Akademisi Ödülü (1988), Hamburg FVS Vakfı Shakespeare Ödülü gibi birçok ödüle daha sahiptir. Ayrıntı Yayınları, Julian Barnes'ın tüm yapıtlarını yayın programına almıştır.

Ayrıntı: 347
Edebiyat dizisi: 116

Aşk, vesaire
Julian Barnes

İngilizceden çeviren
Serdar Rifat Kırkoğlu

Yayıma hazırlayan
Nedim Çatlı

Kitabın özgün adı
Love, Etc

Jonathan Cape / 2000
basımından çevrilmiştir

© Julian Barnes & Akcalı Ajans

Bu kitabın Türkçe yayım hakları
Ayrıntı Yayınları'na aittir.

Kapak illüstrasyonu
Sevinç Altan

Kapak düzeni
Arslan Kahraman

Düzeltili
Ayten Koçal

Baskı ve cilt
Mart Matbaacılık Sanatları Ltd. Şti. (0 212) 321 23 00 (pbx)

Birinci basım 2002

Baskı adedi 2000

ISBN 975-539-324-2

AYRINTI YAYINLARI

Hobyar Mah. Cemal Nadir Sok. No: 3 Çağaloğlu - İstanbul

Tel.: (0 212) 512 15 00 Faks: (0 212) 512 15 11

www.ayrintiyayinlari.com.tr & info@ayrintiyayinlari.com.tr

Julian Barnes
Aşk,
vesaire

E D E B İ Y A T D İ Z İ S İ

GÜLÜNESİ AŞKLAR/*Milan Kundera* ✦ KALECİNİN PENALTI ANINDAKİ ENDIŞESİ/*Peter Handke* ✦ YÜZBAŞI VE KADINLAR TABURU/*Mario Vargas Llosa* ✦ BİZ/Yevgeni Zamyatin ✦ KESİK BİR BAŞI/*Iris Murdoch* ✦ YENİ TANRILAR/*Alberto Vasquez-Figueroa* ✦ İNFAZA ÇAĞRI/*Vladimir Nabokov* ✦ EVET AMA, BİR LOKOMOTİF BUNU YAPABİLİR Mİ BAKALIM?/*Woody Allen* ✦ ÇALI HOROZU/*Michel Tournier* ✦ BANYO/*Jean-Philippe Toussaint* ✦ BALKON/*Jean Genet* ✦ GÜNEŞ İMPARATORLUĞU/*J.G. Ballard* ✦ BEYAZ ZENCİLER/*Ingvar Ambjörnson* ✦ SİYAH MADONNA/*Doris Lessing* ✦ KAPANDA ÜÇ KAPLAN/*G. Cabrera Infante* ✦ ZAMANIN KIYI-SINDAKİ KADIN/*Marge Piercy* ✦ ANARŞİNİN KISA YAZI/*Hans Magnus Enzensberger* ✦ FOTOĞRAF MAKİNESİ/*Jean-Philippe Toussaint* ✦ GÜLÜN GÜNLÜĞÜ/*Ursula K. LeGuin* ✦ HOTEL DU LAC/*Anita Brookner* ✦ AZİZLER ve ÂLİMLER/*Terry Eagleton* ✦ VEDA YEMEĞİ/*Michel Tournier* ✦ ORLANDO/*Virginia Woolf* ✦ UTANÇ BİTTİ/*Anja Meulenbelt* ✦ YAKIN GELECEĞİN MİTOSLARI/*J. G. Ballard* ✦ KARANLIĞIN SOL ELİ/*Ursula K. LeGuin* ✦ AĞ/*Iris Murdoch* ✦ WATT/*Samuel Beckett* ✦ EKOTOPYA/*Ernest Callenbach* ✦ GECEYİ ANLAT BANA/*Djuna Barnes* ✦ İNSAN POSTUNA BÜRÜNMÜŞ KÖPEK/*Ingvar Ambjörnson* ✦ CUMA/*Michel Tournier* ✦ AFRODİT'İN BAŞKALDIRISI/*Lawrence Durrell* ✦ GÜNDELİK MUTLULUĞA ALIŞMA/*Anja Meulenbelt* ✦ MURPHY/*Samuel Beckett* ✦ MASAL MASAL İÇİNDE/*Khimaira/John Barth* ✦ ZEN VE MOTOSİKLET BAKIM SANATI/*Robert M. Pirsig* ✦ PARFÜMÜN DANSI/*Tom Robbins* ✦ SINIRSIZ RÜYALAR DİYARI/*J. G. Ballard* ✦ FRANSIZ TEĞMENİN KADINI/*John Fowles* ✦ BEYAZ OTEL/*D.M. Thomas* ✦ MYRA/*Gore Vidal* ✦ DALGALAR/*Virginia Woolf* ✦ ATLANTİK ÖTESİ/*Witold Gombrowicz* ✦ HAYRANLIK/*Anja Meulenbelt* ✦ FERDYDURKE/*Witold Gombrowicz* ✦ MELEKLER ZAMANI/*Iris Murdoch* ✦ PAULINA 1880/*Pierre Jean Jouve* ✦ EŞEKARISI FABRİKASI/*Iain Banks* ✦ ROCK LANETİ/*Iain Banks* ✦ KAYIP ZAMAN/*Anja Meulenbelt* ✦ SENİ İÇİME GÖMDÜM/*Andrew Jolly* ✦ BAŞTAN ÇIKARICININ GÜNLÜĞÜ/*Sören Kierkegaard* ✦ KONFİDENZ/*Ariel Dorfman* ✦ ALTIN DAMLA/*Michel Tournier* ✦ BİR GARİP VAKA: MATMAZEL P./*Brian O'Doherty* ✦ NIETZSCHE AĞLADIĞINDA/*Irvn D. Yalom* ✦ KIZILAĞAÇLAR KRALI/*Michel Tournier* ✦ ÂLEDE BİR ÖLÜM/*James Agee* ✦ KUTSAL BÖLGE/*Carlos Fuentes* ✦ KALPSİZ AMANDA/*Jurek Becker* ✦ 62-Maket Seti/*Julio Cortázar* ✦ ÇARPIŞMA/*J.G. Ballard* ✦ ÜÇLEME-Molloy-Malone Ölüyor-Adlandırılmayan/*Samuel Beckett* ✦ DUR BİR MOLA VER!*Tom Robbins* ✦ HIRSIZIN GÜNLÜĞÜ/*Jean Genet* ✦ KÜÇÜK DEĞİŞİMLER/*Marge Piercy* ✦ LILA/*Robert M. Pirsig* ✦ ERGİNLİK YAŞI/*Michel Leiris* ✦ AŞKSIZ İLİŞKİLER/*Samuel Beckett* ✦ ESİRGEYEN GÖKYÜZÜ/*Paul Bowles* ✦ YALANCI JAKOB/*Jurek Becker* ✦ DİVAN/*Irvn D. Yalom* ✦ PORNOGRAFI/*Witold Gombrowicz* ✦ MERCIER İLE CAMIER/*Samuel Beckett* ✦ BİR ERKEĞE NASIL TECAVÜZ EDİLİR?/*Märta Tikkanen* ✦ /BENDE-NİZ VE MARCO POLO/*Paul Griffiths* ✦ DOĞMAMIŞ KRİSTOF/*Carlos Fuentes* ✦ RÜYA SAKINLERİ/*Iris Murdoch* ✦ HIÇ İÇİN METİNLER ve Uzun Öyküler/*Samuel Beckett* ✦ DUYGU YOLCULUĞU/*Laurence Sterne* ✦ BETTY BLUE/*Philippe Djian* ✦ AĞAÇKAKAN/*Tom Robbins* ✦ ANARŞİST/*Tristan Hawkins* ✦ BAKAKAİ/*Witold Gombrowicz* ✦ PORTNOY'UN FERYADI/*Philip Roth* ✦ 101/2 BÖLÜMDE DÜNYA TARİHİ/*Julian Barnes* ✦ SENİ TENEFFÜS/*Ricardo Piglia* ✦ MANŞ ÖTESİ/*Julian Barnes* ✦ ADA/*Aldous Huxley* ✦ GÜLÜN MUCİZESİ/*Jean Genet* ✦ MÖSYÖ/*Jean-Philippe Toussaint* ✦ ÇİÇEKLERİN MERYEM ANASI/*Jean Genet* ✦ BAŞUCU OĞLANI/*Alison Fell* ✦ YARATIK/*John Fowles* ✦ SENİ SEVMİYORUM/*Julian Barnes* ✦ ZENCİLER/*Jean Genet* ✦ TÜNEL/*Ernesto Sábato* ✦ KARA PRENS/*Iris Murdoch* ✦ KARNINDAN KONUŞANIN ÖYKÜSÜ/*Pauline Melville* ✦ TANRININ AĞZINDAN EVRENİN HİKÂYESİ/*Franco Ferrucci* ✦ HAYATIN VE AŞKIN YASALARI/*Connie Palmen* ✦ KAHRAMANLAR VE MEZARLAR/*Ernesto Sábato* ✦ KAYNAK VE ÇALI/*Michel Tournier* ✦ CENNETE BİR KOŞU/*J.G. Ballard* ✦ DİŞİ ADAM/*Joanna Russ* ✦ FLAUBERT'İN PAPAĞANI/*Julian Barnes* ✦ ALDATMA/*Philip Roth* ✦ KOKAİN GECELERİ/*J.G. Ballard* ✦ ACABA NASIL?/*Samuel Beckett* ✦ MANTISSA/*John Fowles* ✦ KOLEKSİYONCU/*John Fowles* ✦ BENJAMİN: DAR GEÇİTTEKİ AYDIN/*Jay Parini* ✦ METEORLAR/*Michel Tournier* ✦ ARKADAŞLIK/*Connie Palmen* ✦ AŞK VESAİRE/*Julian Barnes*

H A Z İ R L A N A N K İ T A P L A R

BİR KOMÜNİSTLE EVLENDİM/*Philip Roth* ✦ İNGİLTERE İNGİLTERE'YE KARŞI/*Julian Barnes* ✦ CEHENNEM MELEĞİ/*Ernesto Sábato*

Pat'e

İçindekiler

I
Sizi anımsıyorum
9

II
Hikâyenin özeti
16

III
Neredeydik biz?
23

IV
Bu arada
27

V
Şimdi
38

VI
Adil Stuart
49

VII
Akşam yemeği
61

VIII
Kırgınlık yok
72

IX
Anında curry
85

X
Prezervatif
100

XI
Çardak kuşu değil
105

XII
İstemek
122

XIII
Kanape ayakları
132

XIV
Aşk, vs.
142

XV
Neler olup bittiğini biliyor musunuz?
155

XVI
Hangisini yeğlerdiniz?
164

XVII
Drahmiler arasında bir matrakuka
176

XVIII
Avuntu
189

XIX
Soru vakti
202

XX
Ne düşünüyorsunuz?
211

I

Sizi anımsıyorum

Stuart Merhaba!

Daha önce karşılaştığımız. Stuart. Stuart Hughes.

Evet, *ben* eminim. Kesinlikle eminim. On yıl kadar önce.

Önemli değil –olur böyle şeyler. Anımsamış gibi görünmeniz gerekmez. Ama mesele şu ki ben sizi anımsıyorum. *Sizi* anımsıyorum. Nasıl unutulabilir, öyle değil mi? Şimdi düşünüyorum da aradan on yıldan biraz fazla zaman geçmiş.

Şey, değiştim ben. Bu kesin. Bir kere hepsi bembeyaz oldu. Artık saçlarıma kır düştü bile diyemem, öyle değil mi?

Aa, aklıma gelmişken söyleyeyim, *siz* de değişmişsiniz. Herhalde siz o zamanlar ne idiyeniz şimdi de aynen öyle olduğunuzu düşünüyorsunuz. İnanın, aynı değilsiniz.

Oliver Bitişikteki otuzbir yuvasından gelen şu hoş nağme, duvarları deri kaplı ahır bölmesinden gelen şu burun çekme ve tepişme sesleri de ne ola ki? Acaba benim sevgili, benim eski –sabık anlamında eski– dostum Stuart olabilir mi?

“Sizi anımsıyorum.” Nasıl da Stuart’a özgü bir ifade bu! Stuart öylesine eski kafalı, öylesine naftalin duyarlıklıdır ki, dedelerden kalma boktan şarkılardan bile hoşlanır aslında. Demek istiyorum ki, cinsel organlarınıza ilk kez kan dolmasıyla eş zamanlı ucuz müziğe kafayı takmak, ister Randy Newman ister Luigi Nono söz konusu olsun, üzerinde durulması gereken bir şeydir. Gelgelelim, önceki kuşağın şu eşlik halinde söylenen tatil şarkılarına kafayı takmak –işte bu, öylesine Stuart’a özgü bir şey ki son derece dokunaklı, siz de öyle düşünmüyor musunuz?

Yüzünüzdeki şu şaşkınlık ifadesini bir silin hele. Frank Ifield. “I Remember You.” Ya da daha doğrusu, I remember yoo-oo./ You’re the one that made my dreams come troo-oo. Çaktınız mı? 1962. Koyun postekisinden kıyafetlere bürünmüş, şarkılarını İsviçre dağcıları gibi uzata uzata söyleyen şu Avustralyalı şarkıcı değil mi? Gerçekten de o. Gerçekten de o-o-o. Ne denli büyük bir sosyolojik paradoksu temsil etmiş olmalı. Yeryüzünün öbür ucundaki bronzlaşmış kuzenlerimize saygısızlık etmek gibi bir şey söz konusu değil, elbette. Kültürel her alt-grup karşısında yaltakça bir itaatın var olduğu bir dünyada, Avustralyalı bir şarkıcıya karşı *per se** bir duygum olduğum falan sanılmasın ha. Siz de bunlardan biri olabilirdiniz. Şayet teşvik edecek olsam, siz de böyle heceleri uzata uzata şarkılar söylemez miydiniz? Eğer söyleyecek olsanız, sizinle düristçe bir göz temasında bulunur ve elinizi hak yemeden sıkardım. İnsanın kardeşliğine hoşgeldiniz derdim size. İsviçreli kriketçiyle birlikte.

Ve şayet –mutlu bir raslantı sonucu– gerçekten de İsviçreli bir kriketçi, Bernese Oberland ekibinden bir top atıcısıysanız, o zaman sadece şunu söylemekle yetineyim: 1962, Beatles’ın kırk beşlik plaklarda devrim yaptığı yıldır ve bizim Stuart şimdi Frank Ifield şarkıları söylüyor. Argümanımı buna dayandırıyorum.

* (Lat.): “Kendiliğinden.” (ç.n)

Ha unutmadan söyleyeyim, ben Oliver. Evet, bildiğinizi biliyorum. *Beni* anımsadığınızı anlaşıyor.

Gillian Gillian. Beni belki anımsıyorsunuz, belki anımsamıyorsunuz? Bir sorun mu var?

Anlamanız gereken şey Stuart'ın sizden, kendisinden hoşlanmanızı istemesi, kendisinden hoşlanmanıza ihtiyaç duyması, oysa Oliver hoşlanmayacağınızı düşünmekte biraz güçlük çekiyor. Bana kuşkucu kuşkucu bakıyorsunuz. Ama şu bir gerçek ki bütün bu yıllar boyunca ben insanların Oliver'a hem gıcık olup, hem de onun büyüüne kapıldıklarını gözlemledim. Elbette, bazı istisnai durumlar oldu. Yine de, sizi uyarmış olayım.

Peki ben mi? Şey ben, benden hoşlanmanızı yeğlerdim, tersini değil, ama normal bir şey bu, öyle değil mi? Kim olduğunuza bağlı, elbette.

Stuart Aslında hiç de o şarkıdan söz ediyor değilim.

Gillian Bakın, gerçekten de vaktim yok. Sophie'nin bugün müzik dersi var. Ama ben Stuart'la Oliver'ı hep bir şeyin... belki de, günlük denen şeyin karşıt kutupları olarak düşünmüşümdür. Stuart olgunluğun bir şeylere uyum sağlamak, insanların hoşuna gitmek, toplumun bir üyesi olmak olduğuna inanmıştır. Oliver'ın öyle bir problemi yoktu, onun kendine güveni her zaman daha fazlaydı. Güneşin yönüne göre hareket eden şu bitkiler için kullanılan sözcük neydi? Gün'lü bir şey olacak. İşte Stuart tam öyleydi. Oysa Oliver...

Oliver *-le roi soleil'* di, öyle değil mi? Uzun zamandır aldığım en güzel karıkocalık iltifatı. Yaşam denilen bu küçücük âlemde bana bazı adlar verildi ama, Güneş Kral yeni bir ad. Phoebus. Pho-Phi-Pho-Phumbus...

Gillian - *bakan*. Günebakan, aklıma gelmeyen sözcük buydu.

Oliver Gillian'daki şu değişiklik dikkatinizi çekti mi? İnsanları kategorilere ayırma alışkanlığı edinmiş olması. Herhalde Fransız

kanı taşıdığından olacak. Yarı yarıya Fransız o –bunu anımsıyorsunuz değil mi? “Anne tarafından yarı Fransız”: Mantıksal olarak, çeyrek Fransız anlamına geliyor bu, öyle değil mi? Ancak, bütün büyük ahlâkçılarla filozofların belirttikleri gibi, mantığın yaşamla ne ilgisi var?

Demek oluyor ki, Stuart yarı kan Fransız olsaydı, 1962’de Johnny Hallyday’in “Let’s Twist Again”den yaptığı Fransızca yorumu ıslıkla söylüyor olacaktı. Eğlenceli bir düşünce, öyle değil mi? Acılı bir *pensée*.^{*} Ama size bir düşünce daha: Hallyday yarı Belçikalıydı. Baba tarafından.

Stuart 1962’de dört yaşımıdaydım. Sırf her şey aydınlığa çıksın diye söylüyorum.

Gillian Aslında, insanları kategorilere ayırdığımı sanmıyorum. Sadece demek istiyorum ki eğer dünyada anladığım iki kişi varsa, bunlar Stuart ile Oliver’dır. Ne de olsa her ikisiyle de evlendim.

Stuart Mantık. Birisi mantık sözcüğünü mü kullandı? Size bir mantık örneği vereceğim. Çekip uzaklara gidiyorsunuz, insanlar ayını kaldığınızı düşünüyorlar. Yıllardır karşılaştığım en kötü mantık örneği bu.

Oliver Aklıma geldi de söylüyorum, *les Belges* konusunda beni yanlış anlamış olmayın. Kibirli bir akşam sofrası yurtseveri “Bana ünlü altı Belçikalının adını söyleyin,” diyecek olsa, elini havaya ilk kaldıran ben olurum. “Ama Simenon dışında,” diye eklense de cesaretim kırılmaz.

Mesele Gillian’ın Fransız oluşuyla hiç ilgili olmayabilir. Orta yaştan kaynaklanabilir. Zorunlu olarak, hepimizin değilse de, bazılarının başına gelen bir süreç bu. Gill’le birlikte tren gara aşağı yukarı vaktinde giriyor, buhar trenin sevgili düdüğünü harekete geçiriyor ve kazan biraz sıcak ve sıkıntılı. Ama kendinize, Stuart’ın ne zaman orta yaşlı biri olduğunu hele bir sorun bakalım. Tartışılacak tek konu,

^{*} (Fr.): “Düşünce”. (ç.n.)

testislerinin erbezi torbalarına inmesinden önce mi, yoksa sonra mı olduğudur. Bebek arabasındaki şu fotoğrafını gördünüz mü onun, hani üstünde üç parçadan oluşan elbisesi ve ince çizgili kundak bezi varken?

Oysa Oliver mı? Oliver, orta yaşın, kendisine yakışmayan, *déclassé* ve genel olarak aşağı düzeyde bir yaşam dönemi olduğuna çok uzun zaman önce karar vermişti –hayır, bunu içgüdüsel olarak biliyordu. Oliver orta yaş bir migren ağrısıyla yatılacak tek bir öğle sonrasına sıkıştırmayı planlıyor. O, gençliğe inanıyor, bilgeliğe inanıyor ve bir avuç dolusu ağrı kesiciyle egzotik bir havayolu firmasından alınan göz maskesi yardımıyla, bilge gençlikten genç bilgelğe geçmeyi planlıyor.

Stuart Su katılmamış bir egomanyağı, kendisinden üçüncü tekil şahısta söz etmesinden anlayabileceğinizi söylemişti bir zamanlar birisi. Artık kraliyet ailesi bile kendinden söz ederken çoğul eki kullanmıyor. Ama sanki normalmiş gibi kendilerinden böyle söz eden sporcular ve rock yıldızları var. Dikkatinizi çekti mi? Bobby Bilmemkim, penaltı ya da öyle bir serbest atış kazanabilmek için hake mi aldatmakla suçlanıyor ve bunun üzerine, “Hayır, Bobby Bilmemkim’lerin yapabileceği bir şey değil bu,” diye yanıt veriyor. Sanki aynı adı taşıyan ve eleştiriyi ya da sorumluluğu üstlenen apayrı bir kişi varmış gibi.

Oliver’ın durumu hiç de böyle sayılmaz. Tam olarak ünlü biri diyemezsiniz ona, öyle değil mi? Oysa kendinden “Oliver” diye söz ediyor, adeta olimpiyatlarda altın madalya kazanmış biri gibi. Ya da sanırım bir şizofren gibi.

Oliver Borçların Kuzey-Güney hattında yeniden yapılandırılması konusunda ne düşünüyorsunuz? Peki, euro’ya ilişkin geleceğe yönelik beklentiler konusunda? Kaplan ekonomilerinin yüzündeki gülümseme konusunda? Maden tüccarları nükleer korku hayaletini kafalarından atabildiler mi dersiniz? Eminim ki Stuart’ın bütün bu meselelerde sağlam ve sarsılmaz görüşleri vardır. O, ağırbaşlı biri

* (Fr.): “Düşkünleşmiş.” (ç.n.)

olmaktan çok ağır ayak biridir. Altı ünlü Belçikalı, sizlerle şu konuda bahse girerim ki, Stuart bu iki sözcük arasındaki farkı bilmiyor. *Ağır ayak* sözcüğünün ardından *tez canlı* gibi bir sözcüğün geleceğini bekliyordur o, budalalar budalası Stuart. Bir dürüstlük timsali Stuart, hepsi bu. Ama ironiden yana biraz züğürt, öyle diyelim mi?

Gillian Hey, kesin artık. Siz ikiniz. Kesin diyorum. Böyle gitmez bu.

İnsanda ne tür bir izlenim uyandırdığınızı sanıyorsunuz?

Oliver Size ne demiştim? Tren istasyona giriyor, çuf-çuf-çuf çuf-çuf-çuf...

Gillian Eğer bu işe yeniden kalkışıyorsak, kurallarına göre oynamalıyız. Kendi aramızda konuşmak yok. Hem, Sophie'yi müzik dersine kim götürecektir?

Oliver Merak ediyor olabilirsiniz diye söylüyorum, Gillian, Tahminci Adamlar'ın onursal temsilcisidir.

Stuart Domuz etiyle ilgilenir misiniz? Gerçek tadı olan, gerçek domuz eti? Genel yöneticilik konusunda ne düşünüyorsunuz?

Oliver Simenon dışında, altı mı? Çocuk oyuncuğu. Magritte, César Franck, Maeterlinck, Jacques Brel, Delvaux ve Tenten'in yaratıcısı Hergé. Ve yüzde elli Johnny Hallyday'i, *pourboire** olarak ekliyorum.

Gillian Kesin artık! Kötü laflar etmekte birbirinizle yarışyorsunuz. Neden söz ettiğinizi hiç kimse bilmiyor. Bakın, bazı *şeyleri* açıklamamız gerektiğini düşünüyorum ben sadece.

Stuart Kötü laflar etmekte birbirimizle yarışmıştık. Tartışmaya açık bir konu bu, sanırım. Şu anki koşullarda.

---

* (Fr.): "Bahşiş." (ç.n.)

Pekâlâ, bir şeyi açıklamak isterim. Frank Ifield aslında Avustralyalı değildi. Orada yaşamış olabilir, ama İngiltere’de doğdu. Dahasını bilmek istiyorsanız söyleyeyim, Coventry’de. Ayrıca laf açılmışken şunu da söyleyeyim ki, “I Remember You” aslında yirmi yıl öncesinde yazılmış bir Johnny Mercer şarkısıydı. Kültür snobları hiç bilmedikleri şeyler konusunda niçin böyle hep alaycı konuşurlar ki?

Oliver Bazı şeyleri *açıklamak* mı? Acaba bunu, Dies Irae’ye* varacağımız vakte, çok başlı bir sualtı zebanisi bizi üç dişli yabasıyla ittirip, yarasa kafalı bir kertenkele bağırsaklarımızı kılıçla deşene kadar bırakamaz mıyız diyorum? Bazı şeyleri açıklamak mı? Siz gerçekten de böyle bir şeyin gerekli olduğunu mu düşünüyorsunuz? Burası Roma Senatosu olmak şöyle dursun televizyonda bir açığoturma programı bile değil. Aman, pekâlâ, o zaman. İlk önce ben başlıyorum.

Stuart Niçin onun başlaması gerektiğini anlamıyorum. Bu tam da Oliver’dan beklenebilecek bir davranış. Zaten, her zaman ilk hikâyenin akılda kaldığını pazarlamacılıktaki herkes bilir.

Oliver Bana nee. Önce ben. *Bana nee, bana nee.*

Gillian Oliver, sen kırk iki yaşındasın. “Bana ne” diyemezsin.

Oliver O zaman bana öyle gülümsemeyin. Bana nee. Bana nee bana nee, işte. Hadi, bize bir gülün. Gülmek istediğinizi biliyorsunuz. Lütfen. İstirham ediyorum.

Stuart Alternatif buysa, ben orta yaşlı olmayı yeğlerim. Resmi ya da gayri resmi.

Oliver Ah, pazarlama! Her zaman Akilleus topuğum olmuştur o benim. Pekâlâ, eğer arzu ediyorsa Stuart hepimizden önce başlaya-

* (Lat.): “Gazap Günü.” (ç.n.)

bilir, elinde hakikat değneğini taşıyarak ilk dönemeçten hızlı hızlı dönebilir. Deęneęi sakın düşürme, Stu-bebe! Ve şeridinden de dışarı çıkma. Hepimizi de diskalifiye ettirmek istemezsin, değil mi? Bu kadar erken olmaz.

İlk onun başlaması umurumda değil. Benim sadece bir ricam var, egomanyaklık, çıkarıcılık ya da pazarlama gerekçeleriyle öne çıkan bir rica değil bu, görgü kuralları, sanat ve bayağı olan şeylerden dehşet duyma adına bir rica. Lütfen bundan sonraki anlatıya “Hikâyenin Özeti” demeyelim. Lütfen demeyelim. Lütfen. İstirham ediyorum.